EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 24.10.2011
KOM(2011) 671 v konečném znění

2011/0291 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, jenž má zaujmout Evropská unie ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob vstoupila v platnost dne 1. června 2002. Příloha II této dohody se týká koordinace systémů sociálního zabezpečení.

Podle článku 18 dohody může Smíšený výbor EU-Švýcarsko pro volný pohyb osob přijmout změny přílohy II dohody. Článek 2 rozhodnutí Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom týkající se dohody o vědeckotechnické spolupráci ze dne 4. dubna 2002 o uzavření sedmi dohod se Švýcarskou konfederací stanoví, že Rada na návrh Komise určí postoj, který má Unie zaujmout, pokud jde o takováto rozhodnutí smíšeného výboru.

V zájmu jednotného a náležitého uplatňování právních předpisů EU a s cílem zamezit administrativním a případně právním potížím by příloha II dohody měla odkazovat na veškeré příslušné právní předpisy EU a rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Přílohu II dohody je proto nutno aktualizovat, zejména za účelem začlenění modernizovaného systému pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, který je v EU použitelný ode dne 1. května 2010, tj. nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 988/2009, jeho prováděcího nařízení č. 987/2009 a rozhodnutí a doporučení správní komise. Nařízení č. 883/2004, č. 988/2009 a č. 987/2009 uvádějí, že se jedná o text s významem pro Švýcarsko.

Komise za tímto účelem předložila návrh rozhodnutí Rady o postoji, který má Unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném dohodou ze dne 28. června 2010. Návrh Komise byl poté pozměněn tak, aby odkazoval jako na právní základ na článek 48 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU") (koordinace systémů sociálního zabezpečení) ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

Rada přijala své rozhodnutí dne 6. prosince 2010. Rozhodnutí Rady bylo přijato na základě článku 79 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU. Komise vydala prohlášení, ve kterém se vyjádřila, že správným právním základem je článek 48 SFEU. Komise zejména připomněla, že článek 48 SFEU umožňuje rozšíření *acquis* EU v oblasti sociálního zabezpečení na státní příslušníky třetích zemí a že cíle a ustanovení dohody o volném pohybu osob směřují k rozšíření právních předpisů EU, a to zejména ustanovení o volném pohybu pracovníků, na státní příslušníky Švýcarska v EU.

Článek 79 SFEU spadá pod Hlavu V (Prostor svobody, bezpečnosti a práva), a to znamená, že jsou použitelné protokoly č. 21 a 22. V důsledku toho nebylo rozhodnutí Rady závazné pro Spojené království, Irsko a Dánsko.

Irsko a Dánsko se, na rozdíl od Spojeného království, posléze připojily k postoji Unie. Zástupce EU ve smíšeném výboru navrhl Švýcarsku, aby přijalo návrh rozhodnutí smíšeného výboru na základě postoje, který přijala Rada jménem EU a jejích členských států včetně Irska a Dánska (které se připojily k postoji Unie), ale s výjimkou Spojeného království. Spojené království předložilo svůj vlastní postoj. Konkrétně Spojené království navrhlo, aby se ve vztazích mezi Švýcarskem a Spojeným královstvím pravidla týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení nepoužila na ekonomicky neaktivní osoby, na které se od vstupu nařízení č. 883/2004 v platnost vztahují koordinační pravidla EU.

Dopisem ze dne 2. září 2011 informovalo Švýcarsko zástupce EU ve smíšeném výboru, že navrhované rozhodnutí smíšeného výboru a návrh Spojeného království nejsou pro Švýcarsko ve stávající podobě přijatelné. Zaprvé Švýcarsko lituje, že EU neschválila znění, které již v březnu 2011 schválila švýcarská vláda a které odpovídá původnímu návrhu Komise. Zadruhé Švýcarsko naznačilo, že by mohlo takovou výhradu pro Spojené království přijmout pouze tehdy, pokud by byly zavedeny další odchylky týkající se ekonomicky neaktivních osob, které by se použily ve vztahu ke všem členským státům EU.

Odmítnutí dokumentu Švýcarskem znamená, že je nutné, aby Rada vypracovala nové rozhodnutí o postoji EU ve smíšeném výboru k revizi přílohy II. Tento návrh nového rozhodnutí Rady vychází z článku 48 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU, neboť Komise je stále přesvědčena, že jde o správný právní základ. Tento návrh navíc zohledňuje znění návrhu rozhodnutí smíšeného výboru, se kterým švýcarská vláda vyslovila v březnu 2011 souhlas a který je rovněž nejvhodnější k zajištění cíle homogenně a koherentně uplatňovat právní předpisy EU na koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve vztazích mezi EU a Švýcarskem.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Aktualizované znění přílohy II připojeného návrhu je výsledkem technických jednání za účasti odborníků v oblasti sociálního zabezpečení, zejména ze švýcarské správy sociálního zabezpečení a Evropské unie. Výsledek byl pro informaci předložen na 318. zasedání Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení dne 16. prosince 2009, na němž delegace tento návrh uvítaly. Aktualizace přílohy II dohody zjednodušuje a modernizuje koordinaci systémů sociálního zabezpečení mezi Švýcarskem a členskými státy EU, zejména zavedením nového nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 988/2009 a nařízení č. 987/2009. To bude mít ve srovnání se stávajícími právními předpisy kladný dopad a pro všechny uživatele nařízení, včetně vnitrostátních správ sociálního zabezpečení, zaměstnavatelů (zejména malých a středních podniků) a jednotlivých občanů, zlepší správní postupy.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

ODDÍL A: AKTY, NA NĚŽ SE ODKAZUJE

Pokud jde o **nařízení č. 883/2004,** důvody pro údaje v přílohách týkající se Švýcarska jsou tyto:

- Co se týká **přílohy I oddílu I nařízení č. 883/2004** („zálohy na výživné“), Švýcarsko využívá možnost vyjmout zálohy na výživné z uplatňování nařízení č. 883/04 uvedením zvláštního údaje.

- Co se týká **přílohy I oddílu II nařízení č. 883/2004** („zvláštní dávky při narození dítěte a při osvojení dítěte“), nedochází k žádné změně obsahu a tento údaj odpovídá stávajícímu údaji v příloze II oddílu II nařízení č. 1408/71).

- Co se týká **přílohy II nařízení č. 883/2004** („ustanovení úmluv, které zůstávají v platnosti …“):

Údaje, které odpovídají příloze III části A a části B nařízení č. 1408/71 a které se týkají vyplácení peněžitých dávek osobám, jež mají bydliště ve třetí zemi, již nejsou v této příloze uvedeny. Státní příslušníci EU, kteří žijí ve třetí zemi, se mohou opírat o článek 4 nařízení č. 883/2004, jelikož toto ustanovení o rovném zacházení již neodkazuje na „bydliště v EU“ (což odpovídá čl. 3 odst. 1 pozměněnému nařízením č. 647/2005).

Švýcarsko musí na základě článku 4 nařízení č. 883/2004 (rovnost zacházení) vyvážet důchody, jelikož jeho vnitrostátní právní předpisy zaručují vyplácení švýcarských důchodů švýcarským státním příslušníkům po celém světě.

Dojde ke zlepšení nároků státních příslušníků EU, na něž se v současnosti nevztahuje dvoustranná dohoda, například státních příslušníků Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska a Slovenska, jelikož Švýcarsko bude nyní vyvážet důchody státním příslušníkům všech členských států EU ve třetích zemích stejně, jak to Švýcarsko činí v případě švýcarských státních příslušníků.

Pokud jde o údaj týkající se **Německa – Švýcarska**, existují dvě úmluvy, které jsou již uvedeny ve stávající příloze III nařízení č. 1408/71:

Úmluva podle písmene a) umožňuje ekonomicky neaktivním osobám, které mají bydliště v Büsingenu a které nejsou jinak v Německu pojištěny, stát se účastníkem švýcarského systému zdravotního pojištění (bod i)) a usnadňuje přístup k německému systému nemocenského pojištění pro pracovníky vracející se do Německa (bod ii)).

Úmluva podle písmene b) se týká pojištění pro případ nezaměstnanosti a umožňuje, aby příhraniční pracovníci z Büsingenu pobírali za určitých podmínek dávky v nezaměstnanosti, jako kdyby měli bydliště ve Švýcarsku. Ustanovení čl. 8 odst. 5 této úmluvy stanoví, že Německo (oblast Büsingen) přispěje částkou rovnající se kantonálnímu příspěvku podle švýcarského práva na náklady na skutečně obsazená místa v rámci opatření na podporu zaměstnanosti pro pracovníky, na něž se vztahuje toto ustanovení. Pokud jde o údaj týkající se **Španělska – Švýcarska**, tento údaj odpovídá stávajícímu údaji v příloze III nařízení č. 1408/71. Dotyčný údaj odkazuje na španělskou „convenio especial“, tj. zahraniční pracovníci vracející se do Španělska se mohou stát účastníky španělského systému nemocenského pojištění, a nemusí již být proto jako důchodci pojištěni v rámci švýcarského nemocenského pojištění.

Pokud jde o údaj týkající se **Itálie – Švýcarska**, tento údaj se týká sčítání dob pojištění získaných ve třetích zemích a umožňuje vzít v úvahu doby pojištění švýcarských nebo italských občanů ve třetích zemích za účelem splnění podpínek pro nárok na italský důchod (jednostranné ustanovení). Tento údaj je nezbytný, jelikož Švýcarsko nemůže uplatňovat doporučení P1 týkající se rozsudku ve věci Gottardo, jelikož ten je založen přímo na SFEU (bývalé Smlouvě o ES).

– Co se týká **přílohy III nařízení č. 883/2004** („omezení nároků na věcné dávky rodinných příslušníků příhraničních pracovníků“), v této příloze není obsažen žádný údaj týkající se Švýcarska.

– Co se týká **přílohy IV nařízení č. 883/2004** („více nároků pro důchodce vracející se do příslušného členského státu“), na tento seznam bylo přidáno Švýcarsko.

– Pokud jde o **přílohy V, VI a VII nařízení č. 883/2004**, v těchto přílohách není obsažen žádný údaj týkající se Švýcarska.

– Co se týká **přílohy VIII části 1 nařízení č. 883/2004** („případy, kdy se od poměrného výpočtu upouští podle čl. 52 odst. 4“), Švýcarsko je uvedeno na seznamu, pokud jde o jeho systém, který již byl zmíněn v příloze IV části C nařízení č. 1408/71, tj. výpočet důchodů podle švýcarského práva v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. a) vede k dávce stejné nebo vyšší než poměrná dávka vypočtená podle čl. 52 odst. 1 písm. b).

– Co se týká **přílohy VIII části 2 nařízení č. 883/2004** („případy, ve kterých se použije čl. 52 odst. 5“), v této části jsou uvedeny švýcarské starobní, pozůstalostní a invalidní důchody v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků. Tento systém je v současnosti uveden v příloze IV části C nařízení č. 1408/71. Tento systém je uveden v části 2 přílohy VIII nařízení č. 883/2004, jelikož jeho důchody jsou vypočteny z nahromaděných a kapitalizovaných individuálních úspor, tj. při výpočtu nejsou důležité doby pojištění.

– Co se týká **přílohy IX části II nařízení č. 883/2004** („dávky uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení, jejichž výše je určena na základě započtené doby považované za získanou mezi dnem vzniku sociální události a pozdějším dnem“), existuje údaj týkající se švýcarských pozůstalostních a invalidních důchodů v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků. Tento údaj odpovídá stávajícímu údaji v příloze IV. D části 2 nařízení č. 1408/71.

– Co se týká **přílohy X nařízení č. 883/2004** („zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky“), **údaje č. 1, 2 a 3** odpovídají stávajícím údajům v příloze IIa. Avšak s přihlédnutím ke skutečnosti, že tyto údaje byly vloženy před tím, než byla nařízením č. 647/2005 zavedena přísnější kritéria podle přílohy IIa nařízení č. 1408/71 (která odpovídají kritériím přílohy X nařízení č. 883/2004), zachování nadpisů v příloze X vyžaduje, aby tyto údaje byly v souladu s požadavky stanovenými v příloze X. V tomto ohledu lze tyto údaje odůvodnit takto:

Pokud jde o **údaj č. 1** týkající se doplňkových dávek (federální zákon o doplňkových dávkách ze dne 19. března 1965) a obdobných dávek stanovených v kantonálních právních předpisech:

S ohledem na nařízení č. 883/2004 švýcarská delegace požádala o zachování doplňkových dávek uvedených ve stávající příloze IIa nařízení č. 1408/71 v seznamu zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek, přičemž to odůvodnila takto:

1. Popis dávky

Pokud jde o federální dávky, tyto dávky jsou přiznávány v případě, pokud starobní, invalidní nebo pozůstalostní důchod nepokrývá základní potřeby. Pro přiznání dávek platí tyto podmínky. Žadatel musí:

– mít příjem nižší, než je minimální příjem stanovený k pokrytí základních potřeb (bydlení, zdravotní pojištění, strava),

– mít nárok na starobní, invalidní nebo pozůstalostní důchod,

– mít trvalý pobyt a bydliště ve Švýcarsku.

Výše dávek odpovídá rozdílu mezi minimálním stanoveným příjmem a skutečným příjmem dotyčné osoby (důchody, příjem partnera, majetek). Dávky jsou financovány výhradně z všeobecných daní Švýcarské konfederace a jednotlivých kantonů.

Stávající částky stanovené pro minimální příjem:

– jednotlivec: 18 720 CHF/rok

– dvojice: 28 080 CHF/rok

Co se týká kantonálních dávek, kantony mohou přiznat podobné další doplňkové dávky ke starobnímu, invalidnímu nebo pozůstalostnímu důchodu, které doplňují federální doplňkové dávky.

V současnosti má souběžný systém doplňkových dávek ke starobnímu, invalidnímu nebo pozůstalostnímu důchodu osm kantonů. Dotyčná osoba musí zpravidla pobírat federální doplňkové dávky, aby měla nárok na kantonální dávky.

2. Hodnocení jako zvláštní nepříspěvkové dávky

Federální a kantonální doplňkové dávky splňují všechna nezbytná kritéria, aby byly považovány za zvláštní nepříspěvkové dávky podle čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004, s přihlédnutím k veškeré příslušné judikatuře Evropského soudního dvora týkající se zvláštních nepříspěvkových dávek:

a) Jedná se o zvláštní dávky (smíšené povahy): Tyto dávky mají na straně jedné povahu sociálního zabezpečení, jelikož dotyčné osoby mají jasně vymezený právní nárok na tyto dávky. Mají doplnit důchody za účelem zaručení minimálního existenčně nutného příjmu, a jsou proto spojeny se základními důchody a riziky, jež souvisejí se stářím nebo invaliditou. Tyto dávky mají na druhou stranu povahu sociální pomoci, jelikož jsou přiznávány pouze důchodcům, jejichž celkový příjem nedosahuje minima stanoveného právními předpisy. Jsou úzce spojené se sociálně-ekonomickou situací ve Švýcarsku, jelikož tato dávka odpovídá minimálním základním potřebám ve Švýcarsku. Nezávisí na odpracované době ani na době hrazení příspěvků.

b) Jedná se o nepříspěvkové dávky: jsou financovány výlučně daněmi a nezávisí na příspěvcích.

Pokud jde o **údaj č. 2** týkající se důchodů v případě nouze v rámci invalidního pojištění (§ 28 pododstavec 1a federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959 ve znění ze dne 7. října 1994), švýcarská delegace požádala, aby byl tento údaj zachován tak, jak je uveden ve stávající příloze IIa nařízení č. 1408/7, a to z těchto důvodů:

1. Popis dávky

Důchod v případě nouze byl zrušen ode dne 1. ledna 2004. Byl nahrazen doplňkovými dávkami, v určitých případech je však nadále přiznáván na základě přechodných pravidel (přibližně 500 stávajících příjemců), je proto nutné uvést tuto dávku v příloze X nařízení č. 883/04.

Důchod v případě nouze je doplňková částka, která je přiznávána osobám s nárokem na čtvrtinu základní výměry invalidního důchodu (stupeň invalidity 40 % až 49 %), jejichž

osobní situace je složitá a neumožňuje přiměřený minimální existenčně nutný příjem („případy nouze“). Doplňková dávka v případě nouze odpovídá čtvrtině základní výměry důchodu. Příjemce proto obdrží částku odpovídající polovině důchodu. Důchod v případě nouze je vyplácen pouze ve Švýcarsku.

Podmínky pro přiznání dávek jsou následující. Žadatel musí:

– mít nárok na invalidní důchod,

– postrádat dostatečné prostředky,

– mít trvalý pobyt a bydliště ve Švýcarsku.

2. Hodnocení jako zvláštní nepříspěvkové dávky

Invalidní důchod v případě nouze splňuje všechna nezbytná kritéria, aby byl považován za zvláštní nepříspěvkovou dávku podle čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004, s přihlédnutím k veškeré příslušné judikatuře Evropského soudního dvora týkající se zvláštních nepříspěvkových dávek, přičemž se odkazuje na rozsudek ESD ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-160/02, Skalka:

a) Jedná se o zvláštní dávku (smíšené povahy): Tato dávka má na straně jedné povahu sociálního zabezpečení, jelikož dotyčné osoby mají jasně vymezený právní nárok na tuto dávku. Jejím účelem je doplnit běžné důchody s cílem zaručit minimální existenčně nutný příjem. Je spojena se základním invalidním důchodem a rizikem invalidity. Tato dávka má na druhou stranu povahu sociální pomoci, jelikož je přiznávána pouze důchodcům ve složité ekonomické situaci. Je úzce spojena se sociálně-ekonomickou situací ve Švýcarsku, jelikož její výše vychází z běžného důchodu. Tyto dávky nejsou založeny na odpracované době ani na době hrazení příspěvků.

b) Jedná se o nepříspěvkovou dávku, jelikož je financována daněmi a nezávisí na příspěvcích.

Pokud jde o **údaj č. 3** týkající se nepříspěvkových dávek smíšené povahy v případě nezaměstnanosti, jak je stanoveno v kantonálních právních předpisech, odůvodnění je následující:

1. Popis dávky

Takovéto příspěvky zavedlo osm kantonů: Basel-Stadt, Ženeva, Jura, Neuchâtel, Schaffhausen, Tessin, Uri, Zug. Tyto dávky jsou přiznávány uchazečům o zaměstnání, jimž skončil nárok na federální dávky v nezaměstnanosti, za účelem jejich znovuzačlenění do zaměstnání a zamezení sociální pomoci a sociálnímu vyloučení.

Podmínky pro přiznání nároku jsou ty, že žadatelé musí:

– mít nižší příjem, než je minimální příjem stanovený daným kantonem,

– nemít žádný další nárok na federální dávky v nezaměstnanosti,

– hledat práci a být připraveni k nástupu do práce,

– mít trvalý pobyt a bydliště v daném kantonu.

Druhy dávek: denní příspěvky a/nebo náhrady za různá opatření za účelem znovuzačlenění (vzdělávací kurzy atd.).

Dávky jsou financovány výlučně daněmi.

2. Hodnocení jako zvláštní nepříspěvkové dávky

Tyto kantonální podpory pro uchazeče o zaměstnání splňují všechna nezbytná kritéria, aby byly považovány za zvláštní nepříspěvkové dávky podle čl. 70 odst. 2 nařízení č. 883/2004, s přihlédnutím k veškeré příslušné judikatuře Evropského soudního dvora týkající se zvláštních nepříspěvkových dávek:

a) Jedná se o zvláštní dávky (smíšené povahy): Tyto dávky mají na straně jedné povahu sociálního zabezpečení, jelikož dotyčné osoby mají jasně vymezený právní nárok na tyto dávky. Mají doplňovat federální dávky v nezaměstnanosti s cílem zaručit minimální příjem a jsou jasně spojeny s rizikem nezaměstnanosti. Tyto dávky mají na druhou stranu povahu sociální pomoci, jelikož jsou přiznávány pouze uchazečům o zaměstnání, jejichž celkový příjem nedosahuje minima stanoveného právními předpisy. Jsou úzce spojeny se sociálně-ekonomickou situací ve Švýcarsku, jelikož odkazují na minimální příjem v kantonu, v němž má daná osoba bydliště, a jsou spojeny s místním trhem práce. Nezávisí na době hrazení příspěvků.

b) Jedná se o nepříspěvkové dávky: jsou financovány výlučně daněmi a nezávisí na příspěvcích.

Pokud jde o **údaj č. 4** týkající se nepříspěvkového mimořádného invalidního důchodu pro mladé zdravotně postižené osoby (§ 39 federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959), Švýcarsko odůvodnilo tento údaj takto:

Vzhledem k nařízení č. 883/2004, které se vztahuje rovněž na ekonomicky neaktivní osoby, požádala švýcarská delegace o zařazení mimořádných důchodů pro ekonomicky neaktivní zdravotně postižené osoby na seznam zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek, a to z tohoto důvodu:

1. Popis dávky

Aby měly pojištěné osoby nárok na řádný švýcarský invalidní důchod, musí mít v době pracovní neschopnosti (invalidity) uhrazeny příspěvky za dobu nejméně tří let. Osoby, které jsou zdravotně postižené od narození či dětství, tuto podmínku nemohou splnit, jelikož nemohou pracovat před dosažením věku, od něhož se příspěvky vybírají.

Tyto osoby mají nárok na zvláštní dávku odpovídající výši minimálního řádného invalidního důchodu. Dávka je přiznána osobám starším 18 let, pokud žijí ve Švýcarsku.

Jelikož dávka není vypočtena na základě příspěvků, nazývá se „mimořádným invalidním důchodem“.

2. Hodnocení jako zvláštní nepříspěvkové dávky

Mimořádný invalidní důchod splňuje všechna nezbytná kritéria, aby byl považován za zvláštní nepříspěvkovou dávku podle čl. 4 odst. 2a nařízení č. 1408/71, s přihlédnutím k veškeré příslušné judikatuře Evropského soudního dvora týkající se zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek:

a) Jedná se o hybridní dávku (smíšené povahy): Na straně jedné má povahu sociálního zabezpečení, jelikož dotyčné osoby mají jasně vymezený právní nárok na tuto dávku a dávka pokrývá riziko invalidity. Tato dávka se na druhé straně blíží sociální pomoci v tom smyslu, že nezávisí na odpracované době ani na době hrazení příspěvků a má zmírnit potřebu zaručením minimálního existenčně nutného příjmu pro sociálně znevýhodněnou skupinu (mladé zdravotně postižené osoby).

b) Jedná se o zvláštní dávku: Dávka představuje náhradní příspěvek určený pro osoby, které nesplňují podmínky pro získání řádného invalidního důchodu. Je úzce spojena se sociálně-ekonomickou situací ve Švýcarsku, jelikož odpovídá minimálnímu důchodu ve Švýcarsku.

c) Jedná se o nepříspěvkovou dávku: Není financována příspěvky. Veškeré náklady na tuto dávku hradí federální vláda.

Ve věci C-154/05 Kersbergen-Lap a Dams-Schipper měl Evropský soudní dvůr (ESD) za to, že nizozemská dávka Wajong je zvláštní nepříspěvkovou dávkou. Tento rozsudek ESD potvrdil ve věci C-287/05 Hendrix. Stejně jako švýcarský mimořádný invalidní důchod umožňuje nizozemská dávka Wajong vyplácení dávky mladým osobám, které jsou v dlouhodobé pracovní neschopnosti, nesplňují však podmínky pro získání řádného invalidního důchodu.

Aby v porovnání se současným stavem nenastala méně příznivá situace, je údaj navrhovaný Švýcarskem omezen na osoby, na něž se před jejich pracovní neschopností nevztahovaly švýcarské právní předpisy na základě činnosti jako zaměstnaná osoba (např. učeň) nebo osoba samostatně výdělečně činná.

– Co se týká **přílohy XI nařízení č. 883/2004 („zvláštní ustanovení o používání právních předpisů členských států“):**

  – Pokud jde o **údaje č. 1 a 2**, Švýcarsko odůvodnilo své návrhy takto:

Švýcarsko navrhuje zachovat tyto dva údaje v příloze VI nařízení č. 1408/71 týkající se vstupu do dobrovolného penzijního pojištění (bod 1) a nepovinného pokračujícího pojištění (bod 2) pro osoby s bydlištěm mimo územní působnost dohody mezi Švýcarskem a EU o volném pohybu osob. Tyto údaje se vkládají do přílohy XI nařízení č. 883/2004. Důvod jejich uvedení je následující:

Co se týká **údaje č. 1** (dobrovolné pojištění):

Státní příslušníci Švýcarska a členských států EU mohou dobrovolně požádat o účast ve švýcarském systému starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění.

Jelikož je dobrovolné pojištění financováno částečně ze švýcarských státních příjmů, mohou se účastníky těchto systémů pojištění stát pouze osoby s úzkou vazbou na Švýcarsko. Tyto osoby musí být proto pojištěny v rámci švýcarského starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění po dobu pěti let, než mohou požádat o účast. Tento požadavek se vztahuje stejně na

švýcarské státní příslušníky i na státní příslušníky EU, kteří mají bydliště mimo územní působnost dohody o volném pohybu osob.

Co se týká **údaje č. 2** (pokračující pojištění v případě práce pro švýcarského zaměstnavatele v zahraničí):

Osoby pracující pro švýcarského zaměstnavatele v zahraničí mohou nadále platit příspěvky na pojištění v rámci systémů starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů. S tímto ujednáním však musí souhlasit zaměstnavatel, který platí polovinu příspěvků. Jelikož je pokračující pojištění financováno částečně ze švýcarských státních příjmů, mohou se účastníky tohoto systému pojištění stát pouze osoby s úzkou vazbou na Švýcarsko. Tyto osoby musí být proto pojištěny v rámci švýcarského starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění po dobu pěti let, než mohou požádat o účast. Tento požadavek se vztahuje stejně na švýcarské státní příslušníky i na státní příslušníky EU, kteří mají bydliště mimo územní působnost dohody o volném pohybu osob.

Co se týká **údaje č. 3**, tento údaj odpovídá stávajícímu údaji č. 3 v příloze VI nařízení č. 1408/71. Tato možnost přiznává větší nároky migrujícím pracovníkům a jejich rodinným příslušníkům. Toto právo požadovali migrující pracovníci, jelikož se mohou vyhnout placení vyšších příspěvků na zdravotní péči ve Švýcarsku v porovnání s příspěvky, které platí v příslušném členském státě.

Co se týká **údaje č. 4**, Švýcarsko navrhuje zachovat tento údaj, který odpovídá údaji č. 3 písm. a) přílohy VI nařízení č. 1408/71 o mimopracovních úrazech. Tento údaj bude vložen do přílohy XI nařízení č. 883/2004.

Osoby pracující ve Švýcarsku, které žijí v Rakousku, Německu, Francii nebo Itálii, se mohou rozhodnout, že budou pojištěny pro případ nemoci ve svém členském státě bydliště místo ve Švýcarsku (odchylka; bod č. 3 písm. b) přílohy VI, Švýcarsko, nařízení č. 1408/71).

V takovýchto případech může u úrazů nesouvisejících s výkonem práce vzniknout souběžná odpovědnost mezi švýcarskou institucí úrazového pojištění a institucí nemocenského pojištění ve státě bydliště. S mimopracovními úrazy se podle švýcarských právních předpisů zachází stejně jako s pracovními úrazy a nemocemi z povolání, přičemž podle právních předpisů dotčených členských států EU jsou považovány za věcné dávky v nemoci.

Je nutné jednoznačné ustanovení o rozdělení nákladů.

Co se týká **údaje č. 5**, tento údaj odpovídá stávajícímu údaji č. 3 písm. b) přílohy VI nařízení č. 1408/71. Týká se situace, kdy se osoba, která pracuje ve Švýcarsku a žije v jiném členském státě, rozhodne pro pojištění v zemi bydliště. V takovém případě tento údaj zajišťuje použití článku 19 nařízení č. 883/2004, takže dotyčné osobě je během pobytu ve Švýcarsku (které není z finančního hlediska příslušné) poskytnuta nezbytná zdravotní péče.

Znění bylo vylepšeno tak, aby bylo zajištěno, že se toto vztahuje rovněž na rodinné příslušníky.

Údaje č. 4 a 6 přílohy VI nařízení č. 1408/71 již nejsou nezbytné, jelikož se na tyto situace vztahuje článek 18 a čl. 27 odst. 2 nařízení č. 883/2004.

Co se týká **údaje č. 6**, tento údaj odpovídá stávajícímu údaji č. 5 přílohy VI nařízení č. 1408/71. Tento údaj v souladu s čl. 62 odst. 1 nového prováděcího nařízení č. 987/2009

stanoví, že příslušná instituce uhradí skutečnou výši nákladů na dávky poskytnuté ve Švýcarsku instituci, která je poskytla, podle účetních údajů instituce poskytující dávky. Tento údaj je použitelný rovněž na dávky poskytnuté ve Švýcarsku osobám, které se podle údaje č. 3 písm. a) přílohy XI rozhodly pro pojištění v zemi bydliště.

Pokud jde o **údaj č. 7**, tento údaj odpovídá stávajícímu údaji č. 7 přílohy VI nařízení č. 1408/71 a Švýcarsko navrhuje zachování bodu č. 7 přílohy VI nařízení č. 1408/71 o peněžitých dávkách v nemoci.

Ve Švýcarsku je pojištění peněžitých dávek v nemoci nepovinné. K účasti v tomto systému dodatečného pojištění jsou oprávněny všechny osoby, které jsou pojištěny ve Švýcarsku, pokud jde o peněžité dávky v nemoci.

Pojištěné osoby mohou kdykoli změnit pojišťovnu. V tomto případě může nový pojistitel vyloučit platbu s ohledem na rizika a nemoci existující dříve, než se dotyčná osoba stala jeho pojištěncem.

Pokud však dotyčná osoba musela změnit pojistitele kvůli nástupu do nového zaměstnání nebo přestěhování na místo, v němž původní pojistitel nepůsobí, musí být novým pojistitelem přijata bez jakéhokoli dalšího omezení. V těchto případech musí předchozí pojistitel vydat potvrzení, které prokazuje, že ke změně instituce nedošlo dobrovolně. Tímto dokumentem, který je platný po dobu tří měsíců, je vázán nový pojistitel. Dokud předchozí pojistitel nevydal pojištěné osobě toto potvrzení, je i nadále odpovědný za veškeré peněžité dávky, které nejsou pokryty novým pojistitelem.

Pokud byla dotyčná osoba dříve pojištěna u instituce v některém členském státě EU, nemůže získat potvrzení prokazující, že jsou splněny podmínky pro vstup bez jakéhokoli omezení. Na ochranu těchto osob se bere v úvahu předchozí doba zdravotního pojištění v jiném členském státě a vyloučení krytí dříve existujících nemocí nebo rizik se nepoužije. Stejně jako ve Švýcarsku musí ke změně instituce dojít do tří měsíců.

Bod 8 přílohy VI nařízení č. 1408/71 nebyl do přílohy XI nařízení č. 883/2004 převzat. Ve Švýcarsku závisí pojistné krytí pro případ invalidity na bydlišti nebo výdělečné činnosti ve Švýcarsku. Osoby, které žijí mimo Švýcarsko (např. příhraniční pracovníci) a které ukončí výdělečnou činnost kvůli nemoci nebo úrazu, již nejsou nadále pojištěné a nemohou platit příspěvky. Pokud takovéto osoby pracovaly ve Švýcarsku po dobu kratší než jeden rok, nemají nárok na invalidní důchod, jelikož nesplňují minimální příspěvkovou dobu. Do konce roku 2007 činila minimální příspěvková doba pouze jeden rok. Aby mohli bývalí příhraniční pracovníci získat tuto minimální příspěvkovou dobu, ukládá jim bod 8 přílohy VI povinnost platit příspěvky do švýcarského systému penzijního pojištění po dobu jednoho roku od začátku pracovní neschopnosti, pokud se na ně nevztahují právní předpisy jiného členského státu z důvodu nové činnosti.

Dne 1. ledna 2008 se minimální příspěvková doba pro švýcarské invalidní důchody zvýšila na tři roky. Tento údaj je nyní zbytečný: zachování pojištění dané osoby a nucení této osoby, aby hradila příspěvky, již není opodstatněné, jelikož tento dodatečný rok by v mnoha případech neměl dopad na nárok a není slučitelný s pravidly příslušnosti stanovenými v příloze II nařízení č. 883/2004.

Pokud jde o údaj č. **8**, tento údaj odpovídá údaji č. 9 v příloze VI nařízení č. 1408/71 a důvody pro tento údaj byly následující. Podle švýcarských právních předpisů o invalidním pojištění

jsou rehabilitační opatření přiznána pouze tehdy, je-li dotyčná osoba pojištěna. Pojistné krytí závisí na bydlišti nebo výdělečné činnosti ve Švýcarsku. Osoby, které žijí mimo Švýcarsko (např. příhraniční pracovníci) a které ukončí výdělečnou činnost kvůli nemoci nebo úrazu, již nejsou nadále pojištěné. Údaj v příloze XI zaručuje, že tyto osoby mohou nadále využívat rehabilitační opatření, ačkoliv již Švýcarsko není příslušným státem. Týká se to především opatření v oblasti odborné přípravy, která mají napomoci při začleňování osoby zpět do práce. Pokračující pojištění během celé doby trvání opatření může dotyčné osobě rovněž umožnit, aby v případě potřeby dosáhla minimální doby pojištění pro invalidní důchod.

Stávající údaj byl pozměněn, jelikož je nutno vymezit přesněji situace, na něž se toto ustanovení vztahuje. Bude se týkat pouze doby bezprostředně po ukončení zaměstnání ve Švýcarsku, proto bylo vloženo znění *„až do vyplácení invalidního důchodu“*, takže důchodci nemají na tyto dávky nárok.

Pokud jde o **použití nařízení č. 987/2009**, údaje v přílohách týkající se Švýcarska jsou odůvodněny takto:

– Co se týká **přílohy 1 nařízení č. 987/2009** („prováděcí pravidla k dvoustranným úmluvám ...“), uvedeny jsou dvoustranné úmluvy s Francií a Itálií, které stanoví zvláštní postupy pro náhradu dávek zdravotní péče.

– Co se týká **příloh 3 a 5 nařízení č. 987/2009**, v těchto přílohách nejsou obsaženy žádné údaje týkající se Švýcarska.

ODDÍL B: AKTY, KTERÉ SMLUVNÍ STRANY BEROU PLNĚ NA VĚDOMÍ

Tento oddíl obsahuje nový soubor rozhodnutí, která přijala Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

ODDÍL C: AKTY, KTERÉ SMLUVNÍ STRANY VEZMOU V ÚVAHU

Tento oddíl obsahuje soubor doporučení vydaných Správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

PROTOKOL

Protokol k příloze II se zabývá třemi záležitostmi:

Za prvé, co se týká **pojištění pro případ nezaměstnanosti** u pracovníků, kteří mají povolení k pobytu ve Švýcarsku na dobu kratší než jeden rok, tento bod byl aktualizován s ohledem na státní příslušníky EU-8 a EU-2, na něž se nadále vztahuje starý systém náhrad. Tento systém náhrad se používá s ohledem na státní příslušníky EU-8 do dne 30. dubna 2011, viz stávající bod 4 protokolu k příloze II dohody mezi EU a Švýcarskem, a s ohledem na státní příslušníky EU-2 do dne 31. května 2016, viz bod 5 přílohy II protokolu k dohodě mezi EU a Švýcarskem, pokud jde o účast Bulharska a Rumunska.

Za druhé, co se týká **švýcarských příspěvků na bezmocnost** (federální zákon ze dne 19. června 1959 o invalidním pojištění (LAI) a federální zákon ze dne 20. prosince 1946 o starobních a pozůstalostních důchodech (LAVS) ve znění ze dne 8. října 1999), tyto dávky nelze v příloze X nařízení č. 883/2004 uvést, jelikož nesplňují přísnější podmínky stanovené v nařízení č. 647/2005. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že řadu let před vstupem nařízení č. 647/2005 v platnost bylo dohodnuto, že tato dávka bude uvedena v příloze IIa nařízení

č. 1408/71, s přihlédnutím k tomu, že Švýcarsko požaduje s ohledem na tuto dávku zachování stávajícího stavu s odkazem na statickou povahu dohody a vzhledem k tomu, že Švýcarsko přijalo obecně přísnější požadavky týkající se přílohy X nařízení č. 883/2004, bude se neexistencí vývozu této dávky zabývat zvláštní bod protokolu k této dohodě.

Za třetí, pokud jde o údaj o **dávkách v rámci plánů zaměstnaneckých požitků** týkajících se starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů: toto přechodné nařízení bylo ukončeno dne 31. května 2007, pět let od vstupu dohody v platnost. Mohou však existovat staré případy, na něž se toto nařízení vztahuje (osoby, které opustily Švýcarsko přede dnem 31. května 2007, dosud však o dávku nepožádaly), a z tohoto důvodu je tento údaj zachován.

V této souvislosti byl upraven čl. 3 odst. 1 („státní příslušníci některých členských států“), jelikož přechodná ujednání týkající se pojištění pro případ nezaměstnanosti u osob, které mají povolení k pobytu ve Švýcarsku platné po dobu kratší než jeden rok, se vztahují pouze na státní příslušníky členských států EU-8 a EU-2, viz protokoly o rozšíření: protokol k dohodě ze dne 26. října 2004 (Úř. věst. L 89, 28.3.2006, s. 30) a protokol ze dne 27. května 2008 (Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 53).

Ustanovení čl. 3 odst. 1 byla upravena rovněž za účelem doplnění, a to vložením odkazu na protokol u bodů, které již byly v tomto protokolu uvedeny, týkajících se švýcarských příspěvků na bezmocnost a dávek v rámci plánů zaměstnaneckých požitků.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

2011/0291 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, jenž má zaujmout Evropská unie ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 48 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom týkající se dohody o vědeckotechnické spolupráci, ze dne 4. dubna 2002 o uzavření sedmi dohod se Švýcarskou konfederací[1], a zejména s ohledem na článek 2 tohoto rozhodnutí,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dne 1. června 2002.

(2) Článek 18 dohody stanoví, že smíšený výbor může rozhodnutím přijmout změny dohody, mimo jiné změny přílohy II dohody, která se týká koordinace systémů sociálního zabezpečení.

(3) V zájmu zachování jednotného a náležitého uplatňování právních předpisů EU a s cílem zamezit administrativním a případně právním potížím je nutno přílohu II dohody pozměnit za účelem začlenění nových právních aktů Unie, na něž dohoda v současnosti neodkazuje.

(4) V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti je nutno přílohu II a protokol připojený k této příloze kodifikovat,

[1] Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 1.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, jenž má Unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném podle článku 14 Dohody ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, má vycházet z návrhu rozhodnutí smíšeného výboru, jak je stanoveno v příloze I tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Prohlášení uvedené v příloze II tohoto rozhodnutí se schvaluje a bude ve smíšeném výboru jménem Unie učiněno, jakmile bude smíšený výbor přijímat své rozhodnutí uvedené v článku 1.

V[e] dne .

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

Předloha

ROZHODNUTÍ č. …/… SMÍŠENÉHO VÝBORU

podle Dohody mezi
Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné
a Švýcarskou konfederací na straně druhé
o volném pohybu osob

ze dne ……..,

která nahrazuje přílohu II této dohody o koordinaci systémů sociálního zabezpečení

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu ze dne 21. června 1999 mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (dále jen „dohoda“), a zejména na článek 18 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda byla podepsána dne 21. června 1999 a vstoupila v platnost dne 1. června 2002.

(2) Příloha II dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení by měla být aktualizována v zájmu zohlednění nových právních aktů Evropské unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[fn2] a opatření přijatých k provádění tohoto nařízení.

(3) Nařízení (ES) č. 883/2004 se nahrazuje nařízením Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství[3].

(4) V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti je nutno přílohu II a protokol připojený k této příloze konsolidovat na právně závazné znění.

(5) Příloha II dohody by měla být udržována v souladu s vývojem příslušných právních aktů v Evropské unii,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

---

[2] Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.
[3] Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

Příloha II Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (dále jen „dohoda“) se nahrazuje přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je vyhotoveno v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem následujícím po jeho přijetí.

V dne ….

Za smíšený výbor

předseda/předsedkyně

tajemníci

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA II

Koordinace systémů sociálního zabezpečení

Článek 1

(1) Smluvní strany se s ohledem na koordinaci systémů sociálního zabezpečení dohodly, že budou vzájemně používat akty Evropské unie, na něž se odkazuje v oddíle A této přílohy a které jsou pozměněny tímto oddílem, nebo předpisy rovnocenné těmto aktům.

(2) Má se za to, že výraz „členský stát (členské státy)“ obsažený v aktech uvedených v oddíle A této přílohy zahrnuje kromě států, na něž se vztahují příslušné akty Evropské unie, i Švýcarsko.

Článek 2

(1) Za účelem uplatňování ustanovení této přílohy berou smluvní strany plně na vědomí akty Evropské unie uvedené v oddíle B této přílohy.

(2) Za účelem uplatňování ustanovení této přílohy vezmou smluvní strany v úvahu akty Evropské unie uvedené v oddíle C této přílohy.

Článek 3

(1) Zvláštní ustanovení o přechodných ujednáních, pokud jde o pojištění pro případ nezaměstnanosti u státních příslušníků některých členských států EU, kteří mají švýcarské povolení k pobytu platné po dobu kratší než jeden rok, o švýcarských příspěvcích na bezmocnost a dávkách v rámci plánů zaměstnaneckých požitků týkajících se starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů, jsou stanovena v protokolu k této příloze.

(2) Protokol je nedílnou součástí této přílohy.

ODDÍL A:AKTY, NA NĚŽ SE ODKAZUJE

1. **Nařízení** Evropského parlamentu a Rady **(ES) č. 883/2004** ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[4] (Úř. věst. L 166, 30.4.2004) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanovuje obsah jeho příloh[5]

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 883/2004 upravuje takto:

a) V příloze I oddílu I se doplňuje nová položka, která zní:

[4] Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.
[5] Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 43.

„Švýcarsko

Kantonální právní předpisy týkající se záloh na výživné podle § 131 odst. 2 a § 293 odst. 2 federálního občanského zákona.“

b) V příloze I oddílu II se doplňuje nová položka, která zní:

„Švýcarsko

Porodné a příspěvky při osvojení dítěte podle příslušných kantonálních právních předpisů na základě § 3 odst. 2 federálního zákona o rodinných přídavcích.“

c) V příloze II se doplňují nové položky, které zní:

„Německo – Švýcarsko

a) Úmluva o sociálním zabezpečení ze dne 25. února 1964 ve znění dodatkových úmluv č. 1 ze dne 9. září 1975 a č. 2 ze dne 2. března 1989:

i) bod 9b odst. 1 č. 1–4 závěrečného protokolu (použitelné právní předpisy a nárok na věcnou dávku v nemoci u obyvatel německé exklávy Büsingen);

ii) bod 9e odst. 1 písm. b), první, druhá a čtvrtá věta závěrečného protokolu (přístup k dobrovolnému nemocenskému pojištění v Německu po přestěhování do Německa).

b) Úmluva o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. října 1982 ve znění dodatkového protokolu ze dne 22. prosince 1992:

i) ustanovení čl. 8 odst. 5, Německo (oblast Büsingen) poskytne částku rovnající se kantonálnímu příspěvku podle švýcarského práva na náklady na skutečně obsazená místa v rámci opatření na podporu zaměstnanosti pro pracovníky, na něž se vztahuje toto ustanovení.

Španělsko – Švýcarsko

Bod 17 závěrečného protokolu k úmluvě o sociálním zabezpečení ze dne 13. října 1969 ve znění dodatkové úmluvy ze dne 11. června 1982; osoby pojištěné na základě tohoto ustanovení v rámci španělského systému jsou osvobozeny od požadavku týkajícího se účasti ve švýcarském systému nemocenského pojištění.

Itálie – Švýcarsko

Ustanovení čl. 9 odst. 1 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 14. prosince 1962 ve znění dodatkové úmluvy č. 1 ze dne 18. prosince 1963, dodatkové dohody ze dne 4. července 1969, dodatkového protokolu ze dne 25. února 1974 a dodatkové dohody č. 2 ze dne 2. dubna 1980.“

d) V příloze IV se doplňuje nová položka, která zní:

„Švýcarsko“

e) V příloze VIII části 1 se doplňuje nová položka, která zní:

„Švýcarsko

Všechny žádosti o starobní, pozůstalostní a invalidní důchody na základě základního systému (federální zákon o starobním a pozůstalostním pojištění a federální zákon o invalidním pojištění) a zákonné starobní důchody v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění).“

f) V příloze VIII části 2 se doplňuje nová položka, která zní:

„Švýcarsko

Starobní, pozůstalostní a invalidní důchody v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění).“

g) V příloze IX části II se doplňuje nová položka, která zní:

„Švýcarsko

Starobní a invalidní důchody v rámci zákonem stanovených plánů zaměstnaneckých požitků (federální zákon o plánech zaměstnaneckých požitků týkajících se starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění).“

h) V příloze X se doplňují nové položky, které zní:

„1. Doplňkové dávky (federální zákon o doplňkových dávkách ze dne 19. března 1965) a obdobné dávky poskytované podle kantonálních právních předpisů.

2. Důchody v případě nouze v rámci invalidního pojištění (§ 28 pododstavec 1a federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959 ve znění ze dne 7. října 1994).

3. Nepříspěvkové dávky smíšené povahy v případě nezaměstnanosti podle kantonálních právních předpisů.

4. Nepříspěvkové mimořádné invalidní důchody pro zdravotně postižené osoby (§ 39 federálního zákona o invalidním pojištění ze dne 19. června 1959), na něž se před pracovní neschopností nevztahovaly švýcarské právní předpisy na základě činnosti jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná.“

i) V příloze XI se doplňují nové položky, které zní:

„Švýcarsko

1. Ustanovení § 2 federálního zákona o starobním a pozůstalostním pojištění a § 1 federálního zákona o invalidním pojištění, která upravují dobrovolné pojištění v těchto odvětvích pojištění u švýcarských státních příslušníků, kteří mají bydliště ve státech, na něž se nevztahuje tato dohoda, platí pro osoby s bydlištěm mimo území Švýcarska, které jsou státními příslušníky ostatních států, na něž se vztahuje tato dohoda, a na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti žijící na území těchto států, pokud se tyto osoby stanou účastníky systému dobrovolného pojištění nejpozději

jeden rok ode dne, k němuž se na ně přestalo vztahovat starobní, pozůstalostní nebo invalidní pojištění po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let.

2. Pokud dotyčná osoba přestane být pojištěna v rámci švýcarského starobního, pozůstalostního nebo invalidního pojištění po nepřerušené době pojištění v délce nejméně pěti let, má se souhlasem zaměstnavatele i nadále nárok na pojištění, pracuje-li ve státě, na nějž se nevztahuje tato dohoda, pro zaměstnavatele ve Švýcarsku a podá-li za tímto účelem žádost ve lhůtě šesti měsíců ode dne, k němuž přestane být pojištěna.

3. Povinné pojištění v rámci švýcarského nemocenského pojištění a možné výjimky

a) Švýcarské právní předpisy upravující povinné nemocenské pojištění se vztahují na tyto osoby, které nemají bydliště ve Švýcarsku:

i) osoby, na něž se vztahují švýcarské právní předpisy podle hlavy II nařízení;

ii) osoby, za něž Švýcarsko hradí náklady na dávky podle článků 24, 25 a 26 nařízení;

iii) osoby pobírající dávky v rámci švýcarského pojištění pro případ nezaměstnanosti;

iv) rodinné příslušníky osob uvedených v bodě i) a iii) nebo zaměstnanců či osob samostatně výdělečně činných s bydlištěm ve Švýcarsku, které jsou pojištěny v rámci švýcarského systému nemocenského pojištění, pokud tito rodinní příslušníci nežijí v jednom z těchto členských států; Dánsko, Španělsko, Maďarsko, Portugalsko, Švédsko nebo Spojené království;

v) rodinné příslušníky osob uvedených v bodě ii) nebo důchodce s bydlištěm ve Švýcarsku, který je pojištěn v rámci švýcarského systému nemocenského pojištění, pokud tito rodinní příslušníci nežijí v jednom z těchto členských států: Dánsko, Portugalsko, Švédsko nebo Spojené království.

Za rodinné příslušníky se považují osoby, které jsou vymezeny jako rodinní příslušníci podle právních předpisů státu bydliště.

b) Osoby uvedené v písmenu a) mohou být na žádost osvobozeny od povinného pojištění, mají-li bydliště v jednom z níže uvedených členských států a mohou-li prokázat, že jsou způsobilé pro pojistné krytí v případě nemoci: Německo, Francie, Itálie, Rakousko a s ohledem na osoby uvedené v písm. a) bodu iv) a v) Finsko; a s ohledem na osoby uvedené v písm. a) bodu ii) Portugalsko.

Tato žádost

aa) musí být podána do tří měsíců ode dne, k němuž nabude účinku povinnost uzavřít pojištění ve Švýcarsku; je-li v odůvodněných případech žádost podána po uplynutí této lhůty, nabude výjimka účinku od vzniku pojistné povinnosti;

bb) vztahuje se na všechny rodinné příslušníky žijící ve stejném státě.

4. Pokud osoba, na niž se podle hlavy II nařízení vztahují švýcarské právní předpisy, podléhá pro účely nemocenského pojištění v souladu s bodem 3 písm. b) právním předpisům jiného členského státu, na který se vztahuje tato dohoda, náklady na tyto věcné dávky v případě mimopracovních úrazů se rozdělí rovným dílem mezi švýcarského pojistitele pracovních a mimopracovních úrazů a nemocí z povolání a příslušnou instituci nemocenského pojištění, jestliže existuje nárok na věcné dávky od obou institucí. Švýcarský pojistitel pracovních a mimopracovních úrazů a nemocí z povolání uhradí veškeré náklady v případě pracovních úrazů, úrazů na cestě do práce nebo nemocí z povolání, a to i v případě, existuje-li nárok na dávky od instituce nemocenského pojištění v zemi bydliště.

5. Osoby, které pracují ve Švýcarsku, nemají tam však své bydliště, a které mají v souladu s bodem 3 písm. b) zákonné pojistné krytí ve svém státě bydliště, jakož i jejich rodinní příslušníci, využívají během pobytu ve Švýcarsku ustanovení článku 19 nařízení.

6. Za účelem použití článků 18, 19, 20 a 27 nařízení ve Švýcarsku uhradí příslušný pojistitel veškeré vyfakturované náklady.

7. Doby pojištění denního příspěvku získané v rámci systému pojištění jiného členského státu, na nějž se vztahuje tato dohoda, se vezmou v úvahu za účelem snížení nebo zrušení případného omezení v pojištění denního příspěvku v případě mateřství nebo nemoci, pokud dotyčná osoba uzavře pojištění u švýcarského pojistitele do tří měsíců od ukončení pojistného krytí v jiné zemi.

8. V případě, že osoba, která byla výdělečně činná nebo samostatně výdělečně činná ve Švýcarsku a uspokojovala své základní potřeby, musela ukončit svou činnost kvůli úrazu nebo nemoci a již se na ni nevztahují švýcarské právní předpisy o invalidním pojištění, se má za to, že se na ni toto pojištění vztahuje za účelem způsobilosti pro rehabilitační opatření až do vyplácení invalidního důchodu a v průběhu celého období, během něhož využívá těchto opatření, pokud nezahájila novou činnost mimo Švýcarsko.“

2. **Nařízení** Evropského parlamentu a Rady **(ES) č. 987/2009** ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[6]

Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 987/2009 upravuje takto:

a) V **příloze 1** se doplňují nové položky, které zní:

„Ujednání mezi Švýcarskem a Francií ze dne 26. října 2004, kterým se stanoví zvláštní postupy pro náhradu dávek zdravotní péče

Ujednání mezi Švýcarskem a Itálií ze dne 17. listopadu 2005, kterým se stanoví zvláštní postupy pro náhradu dávek zdravotní péče“

---

[6] Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1.

3. **Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71** ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008[7], pokud se na ně odkazuje v nařízení (ES) č. 883/2004 či v nařízení č. 987/2009 nebo pokud jde o případy, k nimž došlo v minulosti.

4. **Nařízení Rady (EHS) č. 574/72** ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 120/2009 ze dne 9. února 2009[8], pokud se na ně odkazuje v nařízení (ES) č. 883/2004 či v nařízení (ES) č. 987/2009 nebo pokud jde o případy, k nimž došlo v minulosti.

5. **398 L 49 Směrnice Rady 98/49/ES** ze dne 29. června 1998[9] o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství.

---

7 Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 1.
8 Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 29.
9 Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46.

ODDÍL B: AKTY, KTERÉ SMLUVNÍ STRANY BEROU PLNĚ NA VĚDOMÍ

(1) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A1 ze dne 12. června 2009 o zřízení dialogu a dohodovacího řízení týkajících se platnosti dokumentů, určení použitelných právních předpisů a poskytování dávek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[10].

(2) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A2 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právních předpisech platných pro vyslané pracovníky a samostatně výdělečně činné osoby dočasně pracující mimo příslušný stát[11].

(3) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. A3 ze dne 17. prosince 2009, které se týká sčítání nepřerušených období vyslání získaných podle nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004[12].

(4) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. E1 ze dne 12. června 2009 o praktických opatřeních pro přechodné období pro elektronickou výměnu dat uvedenou v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[13].

(5) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. F1 ze dne 12. června 2009 o výkladu článku 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ohledně pravidel přednosti v případě souběhu rodinných dávek[14].

(6) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H1 ze dne 12. června 2009 o rámci pro přechod od nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o použití rozhodnutí a doporučení správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[15].

(7) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H2 ze dne 12. června 2009 o metodách fungování a složení technické komise pro zpracování dat správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[16].

(8) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H3 ze dne 15. října 2009 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[17].

---

10 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 1.
11 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 5.
12 Úř. věst. L 149, 8.6.2010, s. 3.
13 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 9.
14 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 11.
15 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 13.
16 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 17.
17 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 56.

(9) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H4 ze dne 22. prosince 2009 o složení a pracovních metodách účetní komise při Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení[18].

(10) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H5 ze dne 18. března 2010 o spolupráci při boji proti podvodům a chybám v rámci nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení[19].

(11) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. P1 ze dne 12. června 2009 o výkladu čl. 50 odst. 4, článku 58 a čl. 87 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, pokud jde o přiznávání dávek v invaliditě a ve stáří a pozůstalostních dávek[20].

(12) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S1 ze dne 12. června 2009 o evropském průkazu zdravotního pojištění[21].

(13) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S2 ze dne 12. června 2009 o technických specifikacích evropského průkazu zdravotního pojištění[22].

(14) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S3 ze dne 12. června 2009, kterým se vymezují dávky, na něž se vztahuje čl. 19 odst. 1 a čl. 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a čl. 25 písm. A) odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[23].

(15) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S4 ze dne 2. října 2009 o postupech poskytování náhrad za účelem provádění článků 35 a 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[24].

(16) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S5 ze dne 2. října 2009 o výkladu pojmu věcné dávky definovaného v článku 1 písm. va) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 v nemoci nebo v mateřství podle článků 17, 19, 20 a 22, čl. 24 odst. 1, článků 25 a 26, čl. 27 odst. 1, 3, 4 a 5, článků 28 a 34 a čl. 36 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 883/2004 a o výpočtu částek, které mají být nahrazeny podle článků 62, 63 a 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009[25].

(17) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S6 ze dne 22. prosince 2009 o registraci v členském státě bydliště podle článku 24 nařízení (ES) č. 987/2009 a o sestavení seznamů podle čl. 64 odst. 4 nařízení (ES) č. 987/2009[26].

---

18 Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 3.
19 Úř. věst. L 149, 8.6.2010, s. 5.
20 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 21.
21 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 23.
22 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 26.
23 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 40.
24 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 52.
25 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 54.
26 Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 6.

(18) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S7 ze dne 22. prosince 2009 týkající se přechodu od nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 k nařízením (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 a o uplatňování postupů úhrady[27].

(19) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U1 ze dne 12. června 2009 o čl. 54 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 v souvislosti se zvýšením dávky v nezaměstnanosti pro vyživované rodinné příslušníky[28].

(20) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U2 ze dne 12. června 2009 o rozsahu působnosti čl. 65 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o právu na dávky v nezaměstnanosti zcela nezaměstnaných osob, které nejsou příhraničními pracovníky a které měly během svého posledního zaměstnání nebo své samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě[29].

(21) Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U3 ze dne 12. června 2009 o definici pojmu částečná nezaměstnanost použitelného pro nezaměstnané osoby uvedené v čl. 65 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004[30].

---

27 Úř. věst. C 107, 27.4.2010, s. 8.
28 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 42.
29 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 43.
30 Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 45.

ODDÍL C: AKTY, KTERÉ SMLUVNÍ STRANY VEZMOU V ÚVAHU

1 Doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U1 ze dne 12. června 2009 o právních předpisech použitelných na nezaměstnané osoby, které na částečný úvazek vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než ve státě bydliště[31].

2 Doporučení Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U2 ze dne 12. června 2009 o použití čl. 64 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 na nezaměstnané osoby, jež doprovázejí své manžely či manželky nebo partnery či partnerky, kteří (které) vykonávají výdělečnou činnost v jiném členském státě než v příslušném státě[32].

[31] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 49.
[32] Úř. věst. C 106, 24.4.2010, s. 51.

PROTOKOL K PŘÍLOZE II DOHODY

I. Pojištění pro případ nezaměstnanosti

Níže uvedená ujednání se vztahují na pracovníky, kteří jsou státními příslušníky České republiky, Estonské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky, do dne 30. dubna 2011 a na pracovníky, kteří jsou státními příslušníky Bulharské republiky a Rumunské republiky, do dne 31. května 2016.

1. Níže uvedená pravidla se použijí s ohledem na pojištění pro případ nezaměstnanosti v případě pracovníků, kteří mají povolení k pobytu s dobou platnosti kratší než jeden rok:

1.1 Nárok na dávku v nezaměstnanosti poskytovanou v rámci pojištění pro případ nezaměstnanosti podle podmínek stanovených zákonem mají pouze pracovníci, kteří ve Švýcarsku platili příspěvky po minimální dobu požadovanou podle federálního zákona o povinném pojištění pro případ nezaměstnanosti a o příspěvcích v případě platební neschopnosti (*loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* – LACI)[33] a kteří splňují rovněž ostatní podmínky způsobilosti pro tuto dávku.

1.2 Část příspěvků uhrazených za pracovníky, jejichž příspěvková doba je příliš krátká na to, aby poskytovala nárok na dávku v nezaměstnanosti ve Švýcarsku podle bodu 1.1, bude vrácena jejich státům původu v souladu s ustanoveními bodu 1.3. s cílem přispět na náklady na dávky poskytované těmto pracovníkům v případě úplné nezaměstnanosti; tito pracovníci nemají poté nárok na dávku v případě, jsou-li úplně nezaměstnaní ve Švýcarsku Mají však nárok na příspěvky za nepříznivé počasí a v případě platební neschopnosti zaměstnavatele. Dávky v případě úplné nezaměstnanosti jsou vypláceny státem původu za předpokladu, jsou-li dotyční pracovníci připraveni k nástupu do práce. Doby pojištění získané ve Švýcarsku se berou v úvahu stejně, jako kdyby byly získány ve státě původu.

1.3 Část příspěvků uhrazených za pracovníky podle bodu 1.2 je jednou ročně vrácena v souladu s těmito ustanoveními:

a) Celkové příspěvky těchto pracovníků jsou pro jednotlivé země vypočítány na základě ročního počtu zaměstnaných pracovníků a průměrných ročních příspěvků uhrazených za každého pracovníka (příspěvky zaměstnavatele a zaměstnance).

b) Z takto vypočítané částky bude její část, která odpovídá poměrnému podílu představujícímu dávku v nezaměstnanosti jako procento veškerých příspěvků uvedených v bodě 1.2, vrácena do států původů pracovníků a část si ponechá Švýcarsko jako rezervu pro další dávky[34].

c) Švýcarsko předloží jednou ročně výkaz prokazující vrácené příspěvky. Pokud o to státy původu požádají, uvede základ pro výpočet a vrácené částky. Státy původu každý rok Švýcarsku oznámí počet příjemců dávek v nezaměstnanosti podle bodu 1.2.

---

[33] *V současnosti 12 měsíců.*

[34] *Vrácené příspěvky za pracovníky, kteří uplatní svůj nárok na dávku v nezaměstnanosti ve Švýcarsku poté, co platili příspěvky po dobu nejméně 12 měsíců – během několika období pobytu – v průběhu dvou let.*

2. Pokud se členský stát, jehož se týká toto ujednání, setká s potížemi s ohledem na ukončení ujednání o vrácení příspěvků, nebo jestliže se Švýcarsko setká s potížemi s ohledem na ujednání o sčítání dob, může být tato záležitost kteroukoli ze smluvních stran postoupena smíšenému výboru.

II. Příspěvky na bezmocnost

Příspěvky na bezmocnost přiznané podle švýcarského federálního zákona ze dne 19. června 1959 o invalidním pojištění (LAI) a podle federálního zákona ze dne 20. prosince 1946 o starobních a pozůstalostních důchodech (LAVS) ve znění ze dne 8. října 1999 jsou poskytovány výlučně pouze tehdy, má-li dotyčná osoba bydliště ve Švýcarsku.

III. Plány zaměstnaneckých požitků týkajících se starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů

Bez ohledu na čl. 10. odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 je udělená dávka poskytovaná podle federálního zákona o volném přechodu mezi plány zaměstnaneckých požitků týkajících se starobních, pozůstalostních a invalidních důchodů (*Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*) ze dne 17. prosince 1993 vyplacena na žádost zaměstnané osobě nebo osobě samostatně výdělečně činné, která má v úmyslu odejít natrvalo ze Švýcarska a na niž se již nebude podle hlavy II vztahovat švýcarské právo, pokud opustí Švýcarsko do pěti let od vstupu této dohody v platnost.“

PŘÍLOHA II

PROHLÁŠENÍ

o prohlášení o účasti Švýcarska ve výborech

Správní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků uvedená v druhé odrážce prohlášení o účasti Švýcarska ve výborech (Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 72) byla přejmenována na Správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízenou podle článku 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004.